

От Керъл Ф.
Макконки

Първа съветничка
в Общото
президентство
на Младите жени

Мир в сърцето ми

Когато бях на осем години, видях пророка, президент Дейвид О. Маккей (1873–1970). Той дойде да освети една нова църковна сграда в Палмира, щата Ню Йорк, САЩ. Моето семейство отиде на освещаването. Дойдоха още много хора. Всички бяха развълнувани да видят пророка!

Бях доста малка, затова ми беше трудно да виждам с толкова много хора. Но въпреки това почувствах обичта на президент Маккей. Само за минута видях неговата бяла коса и милото му лице. Помислих си: „Значи така изглежда един

пророк“. Бях чела за пророците в Писанията, но тогава за първи път виждах на живо пророк или какъвто и да било висш ръководител. Осъзнах, че пророците са истински хора. И ни обичаха! Винаги ще помня обичта и мира, които почувствах през този ден.

Когато бях на 11, ми се случи друго нещо, която ми помогна да чувствам мир в сърцето. Предстоеше колова конференция и имах възможността да пея в хора. Бях толкова развълнувана! Носех една хубава бяла риза и се чувствах така специално. Изпятият от нас

химн съдържаше думи от Йоан 14:27: „Мир ви оставям. Моят мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои“.

Тези думи наистина докоснаха сърцето ми и ги помня оттогава. Когато ги изпах, знаех, че са истинни. Почувствах как Светият Дух ми казва, че когато следваме Спасителя, ще чувстваме мир. Оттогава, винаги когато имам трудности, си спомням този стих и той ми дава мир. Научената в моята младост истина благослови целия ми живот. ■